

INDULÓ, INDULÓ, INDUL AZ ISKOLA, JAJ DE JÓ! — VERSKÍNÁLÓ KICSIKNEK ÉS NAGYOBBACSKÁKNAK

Minden újrakezdés gyönyörűségecs dolog, bár ez a mostani ajánló kicsit furcsa, hisz június van, alig várjuk már, hogy szünet legyen, és mégis már az évnyitóra ajánlunk verseket. Aki ismeri lapunkat, az persze tudja, hogy nincs is ebben semmi újdonság. A mostani versválogatásba inkább kicsiknek szóló versek kerültek, hisz hagyományosan ők a „főszereplők”.

ROZMÁN LÁSZLÓ

A díszlethez ezúttal nehéz lenne bármi újat mondani, s a tapasztalat azt igazolja, hogy a tanévnyitóknak olyan kialakult helyi rituáléja van, melyhez nagyon nehéz külső segítséget adni. Annyi azért engedtessek meg, hogy az első osztályosok köszöntésére felhívjam a figyelmet. Ha lehet, úgy tegyük meg a köszöntő ajándék, esetleg a sulis nyakkendő, sál, kitűző átadását, hogy azt minél többen láthassák. Akár egy kis pódiumra is felléphet minden kis elsős egy pillanatra, s a figyelem ilyenkor csak rá irányul.

A zenék közül a közismertekhez társíthatunk még akár egy egyszerű gitárzenét, finom zongoraszólót, de ha van az iskolában szépen zenélő felsőbb éves tanuló, vagy akár egy kis zenekar, az élő produkció még jobban hathat.

LÉTAY LAJOS: Jó tanulást!

Kicsit elrabolta a rigó,
csöppet elcsípett a darázs,
elvitt belőle a patak,
vonat, tenger, táborozás,
s mire megcsörren a dió,
volt-nincs már a vakáció!

Sajnálod-e? No, ne tagadd,
én is sajnálom a nyarat,
a madarat, hogy elrepült,
a patakot, hogy elszaladt,
de mit tehetnék, kis koma,
ősz van, megnyílt az iskola.

S ugye nem is rossz ez!
Megint együtt a sok jó barát,
a rétről a sok labda mind
ide a nagy udvarra szállt,
s ahány kiránduló, halász,
mind itt zsbong most, itt tanyáz.

S nézd a sok kis pislogó kicsit,
a sok riadt madarat,
micsoda izgalom nekik,
e zsongó őszeleji nap,
hogy ámuldoznak mindenben,
mi oly ismert neked, s nekem.

Menj szépen, fogd meg a kezük,
hogy bátran lépegensenek,
vezesd őket, segíts nekik
bejárni a titkos termeket,
mutasd meg nekik a padot:
Innen nyílnak a csillagok!

MAJTÉNYI ERIK:

Iskolanyitáskor

Micsoda tűzijáték
volt ez a nyár! A roppant
üvegharang, az égbolt,
hogy sziporkázott, lobbant
s aranylón alácsordult
a völgyre, a sík vidékre.
Most elcsitultan csillan
megbékélt, szelíd kékje.
Most már csak egyszer-egyszer
izzik át délidőben.

Forrón emlékezőnek
gyümölcsöt érlelően.
S úgy készülődünk közben,
a higgadtabb, az ősz
napokra, hogy varázsát
még minden sejtünk őrzi.

S hogy visszazeng még bennünk
tengerpart, sátoztábor
mozgalmas, szép nyüzsgése
most is, iskolanyitáskor,
s hisszük, hogy friss szorgalmunk
arany gyümölcsöt érlel
maradék nyári tűzből,
maradék nyári hévvel.

KAPUVÁRI BÉLA:

Az első óra

Már útra készen gyűlt a drótra
a fürge fecskedad,
csivog-cseveg, akár a padban
a víg gyerekcsapat.

Nyolc óra van, csengő csilingel,
a zaj, a beszéd elül.
Megülnek percre kint a fecskék,
s a gyermekek belül.

Kitárul csendben az ajtó,
kerekre nyílt szemek
új tanító néninek szemébe
bátran tekintenek.

Közöttünk ül a padban ő is
keze kezünkhöz ér:
s az első órán véges-végig
mesél, mesél, mesél.

De csengettyű hasít a csendbe
kirobban a zsvaj,
s víg gyerekhad, huss, kiröppen
akár a fecskeraj.

DONKÓ LÁSZLÓ: Elsős leszek

Kopogtat a vadgesztenye,
Vége van a nyárnak.
Anyu mondja: Ideje, hogy
Az isibe járjak!
Kinőttem az ovit, igaz,
Nagy legényke lettem,
S a csengettyűs iskolába
Megyek szeptemberben.
Elsős leszek, vár az osztály,
Számológép, tábla,
Eszes Péter, János vitéz
Hív az iskolába.
Aranyos tanító néni
Kézen fog, ne féljek,

Eszteendőre a suliba
Várlak én is téged!

MAJTÉNYI ÉRIK:

Számтанírka

Kockás az irkám:
számтанírka:
felét már sok-sok
szám tarkítja,
másik felét is
mind teleírom,
megférnek szépen a
kockás papíron.

Egyesnek, négyesnek
szilárd a lába,
kettesnek, hármasknak
hajlott a háta,
tátong a nulla,
az ötös: horgas,
perecet árul
sok kicsi nyolcas.

A nehezének
most nekikezdek,
s ha megtanultam
az egyszeregyet,
mind összeáll a
számsor és oszlop,
osztok és szorzok,
szorzok és osztok.

KOVÁCS BARBARA:

Fontos dolgok

Mindenféle fontos dolgok
jutnak az eszembe,
hogypéldául az iskolában
van-e medence?

Szünetben szabad-e felmászni a fára,
és van-e gesztenyefa, beállni alája,
ha csak kicsit esik a langyos nyári eső,
vagy lesz mindenkinél
az udvaron esernyő?

Van-e ott kedves, ügyes dadus néni,
aki majd segít a cipőmet bekötni?
A tanító néni szeret majd engem?
Ha jól tudom a leckét,
megpuszilgat engem?
Mégfogja a kezem, ha sétálni megyünk?
És az anyukám is eljöhet majd velünk?

A tanító néni az ölébe ültet?
Ha nem tudok valamit,

nagyon megbűntet?
És ott is lesz szülinap,
meg gyermeknap moka?
Lesz-e ropi, süti, meg mindenféle torta?
Mi vár rám az iskolában,
úgy szeretném tudni,
legjobb volna mégis mindig itt maradni!

KÁNYÁDI SÁNDOR:

Szeptemberi töprengés

Hogyha nekem szárnyam volna,
Délre szállnék, mint a gólya.
Nem kellene óvodába
járnom, aztán iskolába.

De azért jó mégse volna
elrepülni, mint a gólya.
Édesanyám bánatában
folyton sírna énutánam.

Le is teszek végleg róla,
csak azért se leszek gólya.
Inkább járok óvodába,
azután majd iskolába.

S mire mindet mind kijártam,
s mégse nőne ki a szárnyam,
tudom már, hogy mit csináljak:
elszegődöm pilótának.

SZALAI BORBÁLA:

Betűország kincsei

Sok újdonsült
Kisdiáknak
Kitárult egy új világ

Szeptemberben
Betűország
Megnyitotta kapuját.
Csodálatos
Ez az ország
Gazdagsága rengeteg;
Mert itt bizony
Minden betű
Drága kincset rejteget.
S aki egyszer
Megismeri
Mind a betűk titkait,
Magáénak
Tekintheti
Betűország kincseit.

DEÁK TÓTH ÁGOSTON:

Nyár- búcsú- emlékek

A Nyár hirtelen intett búcsút
s a rét szélén a gyalogút
már nélkülünk kanyarog tovább.
Elcsendesedik az erdő, a parkok
a játszótér, és az üres padok
nem hallanak most dalt már.
Az iskola befogad és dajkál
és ezerféle újat, s újabbat kínál
és nem baj, hogy vége a nyárnak,
mert a patak, a rét, a gyalogút,
mely mint régen most is messze fut,
a pad, a játszótér, a berek,
s a másik suliból a sok gyerek
ahogy kicsengetnek, újra várnak
s az aranyló őszben
vidám viszlátot intünk
a még fellobbanó nyárnak.